

BỞI ĐỨC TIN, MÔI-SE

 Cảm ơn, Anh Neville. Chúc các bạn, buổi sáng tốt lành. Thật tốt lành được có mặt ở đây hôm nay trong đền tạm này. Và tôi đã nghĩ có lẽ nếu như tôi được Anh Neville nói chuyện sáng nay, tôi sẽ thử tối nay. Và rồi tôi đã nhìn lại một bài học trường Chúa nhật lúc đó cho sáng nay. Và thật là một...Ý Chúa, chúng ta sẽ cố gắng để—để có bài học trường Chúa nhật này.

2 Bây giờ, đã gần như, hai tuần rồi, kể từ khi tôi trở lại. Và đã rất lo lắng như bạn hiểu, rằng, trên cánh đồng truyền giáo, tôi đã thực sự, thực sự kiệt sức và khó có thể đi xa hơn. Và rồi tôi phải đến lúc để nghỉ ngơi một chút. Và tôi mất khoảng ba ngày xuống Đập Wolf Creek, ở dưới Kentucky, nơi tôi được sinh ra. Tôi nghĩ, “Ồ, tôi cảm thấy thật tuyệt vời bây giờ. Tôi khỏe.”

3 Và tôi trở về nhà, và điều nhỏ nhặt đầu tiên tôi đã gặp là đổi diện một loại vấn đề của chính phủ với việc thuế thu nhập. Tôi đã đi đến tận cùng đáy lần nữa. Vì vậy tôi nhận ra rằng sẽ mất nhiều hơn chỉ một hoặc hai tuần để tôi đứng trên đôi chân của mình.

4 Và chức vụ của tôi sắp thay đổi bây giờ. Và tôi không có những buổi nhóm theo lịch trình. Và đó là lý do mà tôi thật sự hầu như gạt sang một bên, và suy nghĩ, và bây giờ trong vài tuần tới, tôi sẽ chỉ nghỉ ngơi, nghỉ ngơi hoàn toàn, và chờ đợi Chúa.

5 Và nhiều người trong số các bạn ở đây, đó là những người kỳ cựu, mà đã ở với chúng ta rất lâu, nhớ rằng những gì Chúa đã phán với chúng ta, Ngài luôn luôn thực hiện những gì mà Ngài phán Ngài sẽ làm.

6 Hãy nhớ, khi mới bắt đầu, trong nhà thờ ở đây, buổi sáng mà chúng ta đã đặt viên đá đền tạm, làm thế nào mà Ngài...Nó được viết, và đặt trên đá, trên trang giấy trống trong quyển Kinh Thánh của tôi. Sáng hôm đó, khái tượng tuyệt vời đó, nói, “Đây không phải là đền tạm của người.”

7 Tôi đã nói, “Nó ở đâu vậy, Chúa ôi?” Ngài đưa tôi ra dưới bầu trời. Và một Tiếng nói đã đến. Và tôi nhìn và thấy chúng ba cây

thập tự, giống như, cây cối và quả của chúng, đại loại như thế. Bạn biết khả tượng là gì. Nó đã được viết ra, trong nhiều năm.

⁸ Cầm lên, một ngày khác, một cuốn sách cũ ở đó, đọc một số điều mà Chúa đã nói, đã báo trước; đã ứng nghiệm rồi. Về việc vị thành niên này, và về cách chiến tranh sẽ xảy ra, và tất cả những điều đó đã xảy ra.

⁹ Chỉ còn lại hai điều, trong một trong những lời tiên tri vĩ đại đó. Đó là, cho các xe hơi đi trên đường có điều khiển từ xa, trông giống như một quả trứng, chỉ bạn không lái nó. Nó tự điều khiển. Và rồi sẽ có một người đàn bà vĩ đại trở dậy, vì nước Mỹ là một quốc gia phụ nữ. Và nó sẽ... Một người phụ nữ tuyệt vời sẽ dấy lên, và trở thành Tổng thống hoặc điều gì đó như thế, trong đất nước. Và sau đó sẽ đến một sự hủy diệt hoàn toàn. Toàn bộ quốc gia sẽ bị xóa sổ.

¹⁰ Và, rằng, tôi dự đoán... Bây giờ đây không phải là Chúa nói điều này. (Người khác, về người đàn bà, chính là, là Chúa.) Nhưng tôi dự đoán, vào năm 1933, thế giới sẽ gặp sự hủy diệt hoàn toàn trước năm '77.

¹¹ Vì vậy, tôi đã không biết lúc đó rằng họ đã có thứ gì đó có thể tiêu diệt nó giống như họ có bây giờ, nhưng tôi đã thấy quốc gia này bị hủy diệt hoàn toàn, chỉ những gốc cây và những thứ như thế, còn lại.

¹² Vì vậy, nó trên đường đến. Và nếu tất cả những điều khác đã xảy ra đúng như lời Ngài đã phán, thì điều đó cũng sẽ xảy ra, giống như những gì Ngài đã phán trong lời Kinh Thánh ở đây, những gì Ngài nói, nếu Đấng Christ đã đến lần đầu tiên, Ngài sẽ đến lần thứ hai. Và tất cả những điều mà Ngài nói sẽ ứng nghiệm. Và thật sự nhìn thấy điều này, và biết rằng chúng ta... số của chúng ta sắp được gọi, với tư cách là một quốc gia, biết rằng Hội thánh sắp thực hiện sự Cát lên của Nó. Nó làm lay động tấm lòng của một vị mục sư, hoặc bất kỳ tín hữu nào, để biết rằng chúng ta đang ở trong thời đại này và thì giờ mà chúng ta đang sống. Thời gian tuyệt vời nhất mà bất kỳ người nào từng sống trên trái đất, là ngay bây giờ; đó là, cho Hội thánh. Vì vậy, tôi chắc chắn mong muốn những lời cầu nguyện của các bạn.

13 Và rồi tôi đã thấy trong đền tạm, và tôi thấy rằng họ đã có... sẽ có một số cuộc bầu cử lại nào đó và mọi thứ, trong nhà thờ, cho một số ban ngành và đại loại như vậy.

14 Và—và hội thánh cần một cuộc họp nhỏ, sự khuấy động một chút. Và các bạn đã luôn tốt bụng với tôi, và chúc phước cho tôi. Và bởi tôi có mặt ở đây, dường như là một phước lành cho các bạn. Và tôi tin chắc, được ở với các bạn, đã là một phước lành cho tôi. Và các bạn đã luôn chấp nhận những gì tôi nói là Sự thật, như tôi đã thấy nó qua Đức Chúa Trời. Và tôi—tôi đã đánh giá cao điều đó.

15 Vậy nên, tôi bắt đầu, và rồi tôi đã tìm hiểu, và làm cho hội thánh của chúng ta thẳng thắn, trong các ban ngành của nó, và sau đó cho các cuộc bầu cử và vân vân. Và rồi—rồi, tôi nghĩ, sau đó, tôi đi ra và nghỉ ngơi một chút trước khi tôi trở lại cánh đồng truyền giáo lần nữa.

16 Hãy giữ điều đó cho riêng mình. Bây giờ, nó không dành cho người ngoài. Nó dành cho đền tạm này. Chúng tôi muốn có một buổi nhóm với đền tạm này, để mọi thứ, và mọi sai lầm, tất cả những điều mà đang diễn ra, và có thể có chút cảm xúc truyền từ người này tới người kia; những điều đó, tôi sẽ tập hợp mỗi người trong họ lại và mang họ ra đối mặt trực tiếp. Vì vậy nếu các bạn không muốn đối mặt với nó, tốt hơn các bạn nên rời khỏi đất nước; bởi vì bạn đang đối mặt trực tiếp với từng chút của nó, giống như chúng ta thường làm ở đây tại đền tạm. Và tất cả sẽ được làm cho dễ dàng, bởi vì chúng ta là anh chị em đã phá vỡ sự thông công, Thân thể của Đấng Christ, trên bàn phước lành. Và không có gì ngoài ma quỷ sẽ làm bất cứ điều gì sai trái, và sẽ gây ra những cảm giác, hoặc phá đổ, hoặc bất cứ điều gì giống như thế. Và tôi đang đưa Anh Neville của chúng ta, và chúng tôi đi từ nơi này sang nơi khác, và mang mọi người đến, với nhau, cho đến khi nhà tạm cũ trở lại, được thiết lập lại, trên đôi chân của nó, để đi theo Vương quốc của Đức Chúa Trời. Bây giờ, đây là, lý do tôi đã nói điều này, là bởi vì chính là với nhóm nhỏ của chúng ta ở đây sáng nay.

17 Và bây giờ tôi sẽ nghỉ ngơi một ít, và trở lại thật nhanh như tôi có thể. Sau đó tôi mong trở lại cánh đồng này một lần nữa. Và

lần này, ý Chúa, tôi muốn lấy những gì nhỏ bé chúng ta đã tích lũy được trong quỹ, và vân vân, của chính tôi, từ trong...chương trình truyền giáo nước ngoài này. Và kiếm cho tôi một cái trại mới, và một số thiết bị mới, và bắt đầu trên cánh đồng truyền giáo. Không phải từ nhà thờ đến nhà thờ, nhưng để đi trong các buổi nhóm của chính chúng ta.

18 Bây giờ, không phải không quan tâm đến các anh em đã mời tôi, điều mà thật tuyệt vời. Nhưng hầu hết tất cả điều đó, các anh em nhận ra những hội đồng này, họ nói rằng anh em sẽ đến đó, và sau đó tất cả bạn bè của anh em đến, và rồi chỉ có sự náo động lớn vì tiền bạc. Chỉ làm những người đó kiệt sức. Tôi chỉ bắt đầu tìm thấy điều đó, anh em thấy. Vì vậy điều đó—điều đó thì không đúng. Chúng tôi muốn có một nơi mà chúng tôi có thể mang họ đến. Anh em không phải mang đến tiền của mình. Chỉ cần đi cùng, chính anh em, và—và phục vụ Chúa. Hiểu không? Và vì thế bây giờ...

19 Và chức vụ của tôi đã thay đổi ngay bây giờ. Anh em nhớ khi tôi từng nắm lấy bàn tay của người đó, và chỉ đứng đó, và Chúa sẽ cho tôi biết nan đề của họ là gì. Nói, “Rồi nó sẽ ứng nghiệm, người sẽ biết bí mật của tấm lòng của dân sự.” Mọi người trong số anh em biết điều đó đã xảy ra hoàn toàn đúng như cách mà Nó đã nói. Bây giờ đây là bước tiếp theo, mà đã được nói tiên tri và báo trước, mà sẽ vượt xa bất kỳ điều nào của Nó, anh em thấy. Và nó ở trong sự thay đổi ngay bây giờ.

20 Và đó là lý do Sa-tan đánh tôi với thuế thu nhập, cố nói với tôi, chính phủ, rằng tôi nợ thuế thu nhập trên mỗi xu tôi đã nhận, với tư cách là một mục sư, kể từ hai mươi bảy năm trước, bước vào chức vụ. Nó không phải vậy, vì nó đã đi qua hội thánh ở đây.

21 Tôi là ủy viên của nhà thờ này. Điều đó hoàn toàn đúng. Nó trên hồ sơ ở đây. Vì vậy, sau đó, nếu tôi là ủy viên thủ quỹ của nhà thờ này, thì không có gì trong thế giới...Chính phủ không có gì liên quan với nó. Họ không đặt vấn đề cho nhà thờ. Họ đang nghi ngờ tôi là thủ quỹ của nhà thờ. Và những ủy viên đã ký một tờ giấy mà trong ngân hàng trả lời, rằng tất cả các khoản tiền của tôi...Thay vì có một quỹ tài trợ của riêng tôi, tôi đã chuyển

nó qua hội thánh của mình ở đây, bởi vì nó tự động là một quỹ tài trợ, dù sao đi nữa.

22 Và làm điều đó, giúp tôi tránh chạy khỏi nhà thờ và rời khỏi nó, và đi ra ngoài và không là gì ở đây. Sau khi tôi hứa với mọi người rằng tôi sẽ trở lại nhà thờ, hết lần này đến lần khác, và giúp đỡ họ. Đó là lý do tôi giữ nó như thế, bởi vì tôi đã hứa với mọi người. Đó là lý do tại sao tôi ở lại với nó theo cách đó, thay vì có một cá nhân. Thế thì, nếu anh em làm điều đó, nó sẽ đưa nó cho một tổ chức. Và tôi chắc chắn chống lại tổ chức. Vì vậy tôi—tôi sẽ giữ nó đúng cách của nó, trong tay của Đức Chúa Trời, để chúng ta có thể tiến lên vì Vương quốc của Đức Chúa Trời.

23 Bây giờ, sáng nay, chúng ta muốn học Lời thân quen đầy phước hạnh này, và tin.

24 Bây giờ, tôi cũng muốn nói, rằng...Tôi thấy Anh Egan và nhiều người, một số người được ủy thác đang ngồi ở đây, sau khi chúng tôi đã có cuộc họp ban trị sự của chúng ta, vào một đêm nọ; đó là sự thật, tôi công khai trước hội thánh, rằng mỗi người trong số các bạn không còn là một—một ủy viên được chỉ định. Anh em được bầu làm ủy viên, và tên của anh em thì ở trên sách. Được rồi.

25 Và bây giờ họ sẽ có thêm một số cuộc bầu cử nữa về—về các chấp sự, và vân vân. Và Anh Neville thì, sẽ kêu gọi những người đó ngay sau buổi nhóm này, đúng thế, và cho thủ quỹ và vân vân, khi chúng ta thiết lập hội thánh. Có được nó, tất cả các nền tảng, sẵn sàng, rồi chúng ta có thể có một sự phục hưng khi nó đến.

26 Bây giờ, ngay trước khi chúng ta quay lại các trang ở đây, cho bài học trường Chúa nhật của chúng ta, với Lời tuyệt vời này của Đức Chúa Trời hằng sống, chúng ta hãy cúi đầu, một lát, khi chúng ta nói với Tác Giả của Sách này. Và bây giờ hãy gạt sang một bên mọi suy nghĩ, mọi thứ trái ngược, để giữ cho anh em hưởng phước hạnh.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

27 Lạy Đức Chúa Trời chí thánh và công bình, chúng con đến trong sự Hiện diện uy nghiêm phước hạnh của Ngài giờ này, dâng lên Ngài sự sống của chúng con, và linh hồn của—của

chúng con, và thân thể của chúng con, và các sự hầu việc của chúng con, và tài năng của chúng con. Và tất cả những gì chúng con có, chúng con dâng chúng cho Ngài. Và khi Ngài nhìn chúng con, Chúa ôi, nếu có tội lỗi nào trần trụi và không được chấp nhận, chúng con sẽ cầu xin Ngài, Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, để Ngài sẽ bôi Huyết của Con Ngài, Chúa Jêsus, cho một nơi như vậy. Vì, nhận ra rằng bản thân chúng con không đủ, và chúng con không thể tự duy trì được. Nhưng chúng con hoàn toàn dựa vào Huyết quý báu của Ngài, và ân điển của Ngài để bôi cho phần của chúng con, hầu cho chúng con là những tội nhân không xứng đáng có thể mạnh dạn đến một ngày nào đó vào trong sự Hiện diện của Ngài, mang đến trước chúng con Huyết này của Chúa Jêsus. Mà, Ngài, trong thời gian vừa qua, đã nhận ra đó là Huyết của Con độc sanh yêu dấu của Ngài, và đã thực hiện lời hứa, rằng, “Qua Ngài, nếu chúng con xưng nhận tội lỗi của mình, chúng con sẽ được xưng công bình bởi ân điển Ngài.”

²⁸ Và bây giờ chúng con cầu xin, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ tha thứ cho chúng con về bất kỳ sai lầm nào, bất kỳ tội lỗi sai trái hay thiếu sót, vi phạm nào, rằng nếu bất kỳ ý nghĩ xấu xa nào đã xuyên qua tâm hồn chúng con, bởi những phi tiêu bốc lửa của ma quỷ, rằng Ngài sẽ xua đuổi kẻ thù độc ác này của Ngài, và của dân sự Ngài.

²⁹ Và chúng con cầu xin để Ngài sẽ ban Thánh Linh đến nắm giữ Lời vào lúc này, khi chúng con đầu phục như những công cụ, để Ngài sẽ phán qua chúng con, và nghe qua chúng con, Lời Ngài. Và đổi lại xin cho chúng con có thể nhận được Nó từ Ngài, và rời khỏi nơi này, hôm nay, cảm thấy rằng chúng con đã được điều chỉnh lại theo nguyên cơ của Đấng Christ; hầu cho chúng con có thể phù hợp tốt hơn cho sự hầu việc tối nay và ngày mai, bởi vì sự viếng thăm của Đức Thánh Linh.

³⁰ Xin ban phước cho anh em đồng lao của chúng con khắp nơi, các hội thánh trên khắp thế giới, mà đang nắm giữ Lời Sự Sống trong thời đại gian ác này. Chúng con cảm thấy rằng không còn nhiều thì giờ để làm việc, vì tối nay đang trôi qua nhanh chóng. Những đám mây chiến tranh đang trôi nổi lẩn khuất. Kẻ ác ở gần, và chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ để cho chúng con làm

việc như chưa từng có trước đây. Xin cho thân thể mệt mỏi của chúng con nghỉ ngơi, Chúa ôi, và sai chúng con trở lại trong chiến trường. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus, và chúng con cầu nguyện vì cố Ngài. A-men.

³¹ Như chúng ta mở ra, sáng nay, Kinh Thánh, tới chương—chương thứ 11 của Sách Hê-bơ-rơ.

³² Tối thứ Tư chúng ta đã nói về chương 7 của Sách Hê-bơ-rơ, về “Mên-chi-xê-đéc, người không cha, và không mẹ, không có ngày đầu mới sanh, hay ngày qua đời.”

³³ Và tôi nghĩ, có lẽ, sáng nay, sẽ là thích hợp để mở ra lại Sách tuyệt vời này, vì chúng ta có nền tảng cho những gì chúng ta muốn nói, trong các bài đọc trước đây. Và bỏ qua chương thứ 10, và chương thứ 9, đó là luật hy sinh, chúng ta sẽ đến một điểm về “đức tin.” Và ở đây trong Sách Hê-bơ-rơ, chương thứ 11, và bắt đầu với câu thứ 23, chúng ta đọc Nó như thế này:

Bởi đức tin, khi Môi-se mới sanh ra, cha mẹ người đem giấu đi ba tháng, vì thấy là một đứa con xinh tốt; và họ không sợ chiếu mạng của vua.

Bởi đức tin Môi-se, lúc người đã khôn lớn, bỏ danh hiệu mình là con trai của công chúa Pha-ra-ôn;

Chọn tha cùng dân Đức Chúa Trời chịu hà hiếp, hơn là tạm hưởng sự vui sướng của tội lỗi;

Người coi sự sỉ nhục về Đấng Christ là quý hơn của châu báu xứ Ê-díp-tô:...và đã có sự ban thưởng.

Bởi đức tin người lìa xứ Ê-díp-tô, không sợ vua giặc: vì người đứng vững, như người thấy Đấng không thấy được.

³⁴ Tôi muốn lấy đề tài này, sáng nay, “sự lựa chọn bởi đức tin.” Và tôi muốn lấy một phân đoạn, ba từ đầu tiên của chương thứ 23, *Bởi Đức Tin, Môi-se*. Và, “sự lựa chọn bởi đức tin,” hầu hết mọi thứ mà chúng ta làm, chúng ta phải chọn bởi đức tin. Và tất cả những gì chúng ta thấy rằng Môi-se đã làm, mà đáng để nhắc lại, là bởi đức tin; không phải bằng thị giác, nhưng bằng đức tin.

³⁵ Và lý do mà tôi đã chọn đề tài này sáng nay, đối với nhà thờ ở bang này, là vì rằng trong...ngay cả trong các trường học của chúng ta, và xung quanh, chúng ta đã có rất nhiều sự giảng dạy

khoa học. Vì điều này, chúng ta đã lôi kéo mọi người ra khỏi đức tin. Vậy thì, đức tin không được chứng minh bởi khoa học. Đức tin là thứ mà khoa học không thấy. Và chúng ta...Nếu chúng ta mất niềm tin lớn lao này, thì chúng ta hoàn toàn chìm trong bóng tối, nó...bất kể chúng ta được giáo dục tốt đến đâu, làm thế nào chúng ta có thể giải thích Lời Đức Chúa Trời, để phù hợp với cách tin của chúng ta.

³⁶ Không có cách nào để làm hài lòng Đức Chúa Trời, chỉ bằng đức tin. Kinh Thánh nói rõ điều đó theo cách đó, và chính là bằng đức tin. “Và không có đức tin,” Kinh Thánh nói, “thì không thể làm hài lòng Đức Chúa Trời.”

³⁷ Vì vậy, nếu đức tin không đồng ý với khoa học, và khoa học không đồng ý với đức tin, điều đó đặt chúng ở—ở bờ rìa với nhau, thì chúng ta phải lựa chọn như Môi-se đã làm. Bởi đức tin chúng ta tin!

³⁸ Bây giờ, nếu chúng ta mất đức tin, thì chúng ta sẽ không bao giờ nhận được một lời cầu nguyện được Đức Chúa Trời trả lời. “Vì người đến với Đức Chúa Trời trước tiên phải tin rằng có Ngài, và một đấng ban thưởng cho những người siêng năng tìm kiếm Ngài.” Vì vậy, nếu chúng ta mất niềm tin, những lời cầu nguyện của chúng ta bị hủy bỏ; chúng ta không nhận được nơi nào cả.

³⁹ Vì vậy tất cả những gì chúng ta có thể nghĩ đến, sáng nay, là để giữ vững đức tin. Thế thì, nếu chúng ta mất đức tin, tất cả hy vọng của chúng ta sẽ biến mất. Và nếu chúng ta mất đức tin, tất cả thực tế thuộc linh của chúng ta sẽ biến mất. Vì, bạn không thể có đức tin vào những thứ mà bạn nhìn thấy, vì những thứ mà bạn thấy đều có thể hư mất.

⁴⁰ Nếu chúng ta nhìn vào một người vĩ đại, một mục sư vĩ đại, hoặc một hội chúng vĩ đại, tất cả họ sẽ bị hư mất, ngày nào đó. Và nếu chúng ta nhìn vào một quốc gia vĩ đại, hoặc một vũ khí tuyệt vời, chúng sẽ chết dần, một ngày nào đó. Và thế thì chúng ta phải sống bằng đức tin, về những điều mà khoa học không tuyên bố. Chính là bởi đức tin mà chúng ta tin.

41 Vậy thì, chúng ta mất sự vinh quang của mình nếu chúng ta mất đức tin. Vậy thì, nếu chúng ta rời xa đức tin, thì chúng ta sẽ đưa hội thánh vào một lãnh vực trí tuệ.

42 Và nhiều lần, người ta đã nghĩ rằng, giữa dân sự, rằng bởi vì một hội chúng đông đảo, và họ có những nhà thờ lớn, những gác chuông lớn, và rất, nhiều người mặc quần áo đẹp và chải chuốt, và nhiều tài chính, rằng họ có thể đủ khả năng những điều như vậy, chúng ta, nhiều lần, nghĩ điều đó đang có thần cảm, rằng hội thánh nào đó này phải được thần cảm. Hoặc, chúng ta thường nhắc đến các mục sư truyền đạo khác nhau trên cánh đồng truyền giáo và có những sự nhóm họp của những đám đông lớn, và đôi khi, chúng ta nghĩ, rằng đó là những dấu hiệu của sự thần cảm. Nhưng điều đó không hoàn toàn là sự thật. Đó là nguồn cảm hứng của con người.

43 Nhưng thần cảm thực sự đến bằng cách làm theo ý Đức Chúa Trời. Hiểu không? Cho dù đó là một, hoặc chỉ một số ít. Cho dù đó là một nhà thờ lớn, hay một nhà thờ nhỏ, điều đó không quan trọng. Cho dù ông ta là một người diễn thuyết tuyệt vời, hùng hồn, hay chỉ là một người đàn ông hầu như không biết những điều cơ bản ABC của anh ta, điều đó không quan trọng. Nó phụ thuộc vào sứ điệp mà người ấy đang mang đến, liệu nó được hà hơi bởi Lời Đức Chúa Trời không, hay là, nó được truyền cảm hứng từ những quan niệm trí tuệ của cảm hứng con người?

44 Một số người có thể được truyền cảm hứng vì một người nói hùng hồn. Điều đó không làm cho nó đúng. Đôi khi họ được cảm hứng bởi vì người đàn ông đó được đào tạo để anh ta có thể đưa ra quan điểm của mình. Điều đó không có nghĩa là nó thuộc về Đức Chúa Trời. Thấy không?

45 Chỉ thông qua sự bất diệt của Đức Chúa Trời, Lời phước hạnh Đời đời, chúng ta có thể nhận được sự thần cảm, và điều đó được Đức Thánh Linh ban cho. Bởi đức tin chúng ta nhận được nó.

46 Bây giờ chúng ta sẽ suy nghĩ về Môi-se, và thời gian tuyệt vời này của đời sống ông. Và chúng ta đọc trở lại, về sự sanh ra của ông, và cách mà Đức Chúa Trời đã chăm sóc ông, nhưng có một thời gian trong cuộc đời Môi-se đến nơi phải có một thời gian lựa chọn. Nếu chúng ta đọc đúng, chúng ta phát hiện ra rằng người

là con trai của con gái Pha-ra-ôn, và là người thừa kế ngai vàng, và sẽ là pha-ra-ôn tiếp theo ở Ai Cập. Vì vậy người sẽ chú ý khi nhìn xung quanh, sau khi người đã trở nên già nua và có trách nhiệm, và sẽ có những nô lệ đó làm việc trong các hố bùn. Và Mô-i-se, khi ông nhìn qua các cửa sổ của cung điện, trên cùng những nô lệ mà Pha-ra-ôn đã nhìn vào, nhưng thật có sự khác biệt trong cái nhìn.

⁴⁷ Tôi muốn dựa trên suy nghĩ đó, sáng nay, trong vài phút, và xin cho Đức Chúa Trời trên Trời sẽ đưa nó về nhà với mọi tấm lòng ở đây. Đó là cách bạn nhìn vào bất cứ thứ gì, điều gì làm nên sự khác biệt.

⁴⁸ Nhà truyền giáo vĩ đại, John Sproul, là một người cải đạo của chức vụ Anh Bosworth, người mà nhiều người trong số các bạn còn nhớ cách đây nhiều năm, về Old Glory Barn. Anh kể, một hôm anh đang đi du lịch, trước khi người vợ và người bạn yêu quý của anh ra đi. Họ đã ở La Salle, Lorraine, Pháp. Và tôi đã có đặc ân đến thăm cùng một nơi. Và người hướng dẫn đã đưa họ ra ngoài vườn, và cho họ xem những thứ khác nhau. Và họ bắt gặp một bức tượng nào đó của Chúa Jêsus, sự đóng đinh trên cây thập tự. Và Ông Sproul đã đứng ra, nhìn vào nó, ông và vợ ông, và, trong tấm lòng của họ, đang chỉ trích những gì nghệ sĩ phải có trong tâm trí, hoặc nhà điêu khắc, thì đúng hơn, khi ông ta để ra từ một hòn đá, điều trông kinh khủng như vậy là đại diện cho sự đau khổ và tình yêu và lòng thương xót của Chúa Jêsus, và cách mà tất cả đều trông thô lỗ và bầm nhò. Và người hướng dẫn đã đến gặp Ông Sproul, và anh nói, “Thưa ngài, tôi cho rằng ông đang chỉ trích bức tượng này về Chúa Jêsus.”

Và ông ấy nói, “Đúng.”

⁴⁹ Và anh ấy nói, “Tôi không ngạc nhiên chút nào, vì hầu hết mọi người nhìn vào nó, trước tiên, họ đều chỉ trích nó.”

⁵⁰ Và Ông Sproul nói, “Ồ, tôi không thể thấy bất kỳ sự thương hại hay cảm hứng nào khi nhìn vào một thứ như vậy, vì vậy tôi đã tự hỏi tại sao nhà điêu khắc lại làm như thế này.”

⁵¹ “Và nhà điêu khắc...” Nói, “Ông Sproul, bức tượng này ổn cả, và nhà điêu khắc đã có tâm trí tinh táo của mình. Nhưng rắc rối

ở đâu, là với ông. Đó là cách ông đang nhìn vào nó.” Và anh ta cầm tay ông ấy và vợ ông, và dẫn họ xuống một bàn thờ dưới chân thập tự giá đã nói này. Và anh nói, “Bây giờ, Ông Sproul, hãy nhìn lên nào.” Và khi ông ngược lên, ông nói lòng mình như đã làm ông đau đớn. Thật là một sự khác biệt, đứng ngoài đó và nhìn nó theo cách đó, và đi xuống và nhìn nó theo cách mà nó được tạo ra để nhìn xem.

⁵² Và đó là cách mà Đức Chúa Trời là. Đó là cách mà đức tin là. Nó là cách bạn nhìn xem nó. Nếu bạn nhìn xem nó như một loại Kinh Thánh lịch sử nào đó, về một điều gì đó trong những ngày đã qua, bạn sẽ không bao giờ có thể có được giá trị thực sự của Kinh Thánh. Bạn phải quỳ gối, và tuân theo các điều răn của Kinh Thánh này, và nhìn vào Nó qua con mắt của Đức Thánh Linh.

⁵³ Tôi muốn hỏi cử tọa này, sáng nay. Một Đức Chúa Trời lịch sử ích gì cho chúng ta hôm nay nếu Ngài không phải là cùng Đức Chúa Trời đó? Một Đức Chúa Trời có ích gì, mà sẽ lấy Môi-se và làm phép lạ với ông mà ông đã làm, có ích gì cho chúng ta để đọc về một Đức Chúa Trời như vậy nếu Ngài không cùng Đấng đó ngày nay? Có ích gì một Đức Chúa Trời mà có thể giải thoát khỏi lò lửa, những chàng trai Hê-bơ-rơ, nếu Ngài không phải cũng là Đức Chúa Trời đó ngày nay? Ích gì một Đức Chúa Trời mà sẽ phán xét giữa đúng và sai, trong thời đã trôi qua, và trừng phạt cái sai và ban phước cho cái đúng, nếu Ngài không phải là cùng một Đức Chúa Trời ngày hôm nay? Chúng ta đi nhà thờ để làm gì? Tại sao chúng ta kiêng những thứ thuộc về thế gian, nếu Ngài không phải là cùng một Đức Chúa Trời của cùng một sự phán xét, và cùng quan điểm mà Ngài luôn luôn đã có? Sẽ có ích gì cho một Đức Chúa Trời mà có thể chạm vào tay một người phụ nữ với cơn sốt dữ dội, và cơn sốt chấm dứt, nếu Ngài không phải là cùng Đức Chúa Trời đó ngày hôm nay? Ích gì để hầu việc một Đức Chúa Trời mà có thể gọi người bạn của Ngài từ mồ mả, sau khi đã chết bốn ngày, nếu Ngài không phải là cùng một Đức Chúa Trời ngày hôm nay?

⁵⁴ Bởi đức tin chúng ta tin rằng một ngày vinh quang nào đó Ngài sẽ gọi chúng ta từ trái đất, mặc dù chúng ta lại là một muông

tro. Làm thế nào chúng ta chứng minh điều đó? Chúng ta không chứng minh điều đó. Chúng ta tin điều đó. Chúng ta không yêu cầu chứng minh bất cứ điều gì. Chúng ta yêu cầu tin nó.

55 Bởi đức tin Môi-se đã làm *như vậy-như vậy*. Và khi Môi-se, khi còn là một chàng trai trẻ, nhìn qua cửa sổ cung điện, nhìn vào những người nô lệ, ông đã thấy một đám nô lệ nhộp nhúa đầy bùn, bẩn thỉu, cẩu bẩn mà Pha-ra-ôn nhìn thấy.

56 Và khi Pha-ra-ôn nhìn họ, và những người Ai Cập, họ không là gì ngoài một đám nô lệ. Đó là tất cả những gì họ tốt cho; chỉ để trở thành những người thợ làm bùn người đầy bùn, để làm ra những viên gạch bùn vì lợi ích của các thành phố mà Pha-ra-ôn đang xây dựng. Đó là cách mà người Ai Cập và Pha-ra-ôn nhìn vào những người nô lệ.

57 Nhưng Môi-se, khi ông nhìn xem họ, đó là một cái nhìn khác với Môi-se. Khi ông nhìn thấy, đi qua cửa sổ, những đường rãnh lớn trên mặt họ, những giọt nước mắt chảy dài trên má họ, và thân thể cong khòm của họ, ông đã nhìn họ như dân sự của Đức Chúa Trời. Ông đã không nhìn họ như những nô lệ. Ông nhìn họ như dân được tuyển chọn của Đức Chúa Trời.

58 Và, ồ, khi tôi đi, từ nước này sang nước khác, và từ quốc gia này sang quốc gia khác, rao giảng! Kể từ khi tôi rời khỏi cánh cửa của đền tạm nhỏ bé này, đó là một tổ chức phi giáo phái, không có luật pháp nào ngoài tình yêu thương, không có sách nào ngoài Kinh Thánh, và không có tín điều nào ngoài Đấng Christ, tôi đã cố gắng nhìn lên con cái Đức Chúa Trời, và trên người bị chối bỏ, như là dân sự được chọn và được bầu của Đức Chúa Trời. Tôi không hỏi họ thuộc về Đền tạm Branham không. Tôi không hỏi họ rằng họ có phải là người theo Giám Lý không, hay họ là Trưởng Lão, hay họ là Ngũ Tuần, hay Nazarene, hay tín đồ Hành Hương Thánh. Tôi chỉ muốn xem họ là dân sự của Đức Chúa Trời. Và nhìn thấy việc làm của họ và hành động của họ, rằng họ là những người hầu việc Chúa là Đức Chúa Trời. Và lòng tôi mong muốn được thông công với họ, cho dù họ có nhãn hiệu gì. Tôi chỉ mong mỗi sự thông công của họ. Tôi yêu họ vì tôi biết họ là dân sự của Đức Chúa Trời.

59 Khi tôi nhìn thấy một người nữ đi xuống phố, với một chiếc váy dài, và mái tóc của cô ấy được búi gọn gàng ở phía sau, và— và mặc chiếc váy trông đàng hoàng; và tôi thấy một cô gái trẻ khác, có lẽ cùng tuổi, với một chiếc quần soóc nhỏ; theo vẻ ngoài, cô ấy có thể, xinh đẹp gấp đôi người nữ với mái tóc dài, theo cách nhìn của thế gian, nhưng tôi sẽ đứng về phía với cô gái đó mà ăn mặc như một Cơ-đốc nhân. Mặc dù họ sẽ cười cô ấy, và gọi cô ấy là một kẻ cuồng tín, tuy nhiên, tôi sẽ nhận về phía tôi. Cô ấy có thể không xinh đẹp như cô gái kia, về đặc điểm, nhưng cô ấy nhìn thấy điều gì đó. Bởi đức tin cô nhìn thấy Ngài là Đấng vô hình, Đấng đang hướng dẫn cuộc đời cô.

60 Khi tôi gặp người đàn ông đang làm việc, được gọi là “chấp sự,” hay “thầy giảng đạo,” hay “một người cuồng tín,” vì anh ta không chịu hút thuốc, và uống bia, và đi nhảu đầm, như những người khác, và anh ấy bị gọi là “một kẻ cuồng tín,” lòng tôi hướng về anh ấy. Anh ấy là anh em trai của tôi, ở dưới đất Ai Cập này, điều đó khiến tấm lòng chúng ta khao khát được ôm anh ấy và nói, “Anh ơi, chúng ta là những người hành hương và khách lạ, của vùng đất này, và tôi mong ước được thông công với anh.”

Môi-se đã phải lựa chọn, lựa chọn bởi đức tin.

61 Bao nhiêu chàng trai trẻ đã muốn nhảy vào cơ hội trở thành con trai của con gái Pha-ra-ôn! Bao nhiêu chàng trai trẻ đã muốn nhảy vào cơ hội mà Môi-se có, để tận hưởng mọi thú vui và sự quyến rũ của thế gian, để trở thành vua Ai Cập, để có cả thế giới dưới chân mình! “Thật là một điều dại dột,” mà những chàng trai trẻ thời của ông hẳn phải nghĩ, “khi Môi-se chọn vị trí của mình với dân sự đau khổ và buồn phiền của Đức Chúa Trời.”

62 Tại sao ông làm điều đó? Bởi đức tin, khi ông ngược mắt lên, ông nhìn xa hơn sự quyến rũ của thế gian này. Ông nhìn xa hơn những thú vui tội lỗi. Và Kinh Thánh nói rằng ông chịu đựng khi nhìn thấy Ngài Đấng vô hình, bởi đức tin, và ông đã lựa chọn hầu việc Đức Chúa Trời đó bất kể điều gì đã xảy ra.

63 Nó không thay đổi. Nhiều người trong chúng ta có thể đi đến những gì chúng ta sẽ gọi là một tòa nhà tốt hơn. Chúng ta có thể tận hưởng, có thể, sự thông công và những thú vui của việc ngồi trên một băng ghế tốt hơn. Chúng ta có thể nổi tiếng hơn, uống

rượu và hút thuốc, và mặc và hành động như thế gian. Nhưng vấn đề gì vậy? Bạn ngược mắt lên, và bởi đức tin bạn nhìn thấy Ngài Đấng vô hình, và đã giữ vững quan điểm của bạn với sự từ chối và cái gọi là thánh giết gân trong thời đại này. Vì bởi đức tin chúng ta thấy Ngài là Đấng vô hình, chọn để chịu đựng những sự bất bớ và phiền não.

64 Tôi không muốn nói với mọi người rằng họ nên chọn bị đau khổ. Tôi không nói rằng bạn nên chọn sự đau khổ. Nó sẽ không phải là điều con người phải làm. Nhưng nếu đau khổ nằm trong con đường nghĩa vụ, thì chúng ta hãy nhận lấy nó khi nó đến. Tôi không muốn bạn làm điều gì đó cho ai đó để làm trò cười về bạn. Tôi không muốn bạn nói những điều khác hẳn, rằng, “Tôi là một...Tôi thuộc về một giáo hội mà không tin vào điều *như vậy-như vậy*, trong thế gian,” và những điều như thế, chỉ để khiến mọi người làm trò cười về bạn. Bạn có thể mang điều đó lên chính mình. Tôi không muốn nói cho bạn để ra khỏi đây và hành động kỳ quặc và làm điều gì đó cực đoan. Tôi không muốn bạn làm điều đó, để ai đó sẽ nói rằng bạn là một kẻ cuồng tín. Bạn mang điều đó lên chính mình. Nhưng nếu nó nằm trong con đường nghĩa vụ của bạn đối với Đức Chúa Trời, hãy để thế gian nói những gì họ muốn nói. Bạn sống tiếp.

Bạn đưa ra sự lựa chọn. Mỗi người nam và người nữ phải làm điều này.

65 Điều gì sẽ xảy ra nếu Pha-ra-ôn có thể nhìn thấy những gì Mô-i-se đã thấy? Ông đã thấy nỗi khổ của dân sự. Ông biết giá phải trả là gì. Nhưng bởi đức tin ông đã chọn nó, hơn là có những thú vui tội lỗi.

66 Có lẽ có những quý cô, trẻ đang ngồi đây, như những cô gái trẻ quyến rũ. Thế gian muốn nói với bạn, “Hãy làm *như vậy-như vậy*. Bạn thật đẹp. Thân hình của bạn rất đẹp. Bạn nên thể hiện điều đó.”

67 Nhưng, chị tôi ơi, hãy ngược mắt lên và nhìn xa hơn thế, nói với Ngài rằng, “Thật là điều gớm ghiếc cho một người phụ nữ mặc quần áo dành cho đàn ông.”

68 Nếu những người đàn ông của những người trong cộng đồng của bạn, nếu những người phụ nữ mà bạn liên kết, nói, “Cắt tóc dài đó đi. Nó sẽ mát hơn. Nó sẽ là *thế này, thế kia*, hay *thế nọ*.” Hoặc, “Nó sẽ làm bạn tốt hơn.” Bạn đừng lắng nghe điều đó!

69 Bạn ngược mắt lên, và bởi đức tin đã thấy Ngài mà đã nói rằng, “Tóc của người phụ nữ là sự vinh hiển của nàng, và nàng sẽ không cắt nó.”

70 Nếu họ nói, “Nó sẽ rất được ưa chuộng. Bạn sẽ đứng vững hơn với công việc của mình, hoặc với sếp của bạn, nếu bạn có thể uống xã giao. Nếu bạn hút thuốc lá như những phụ nữ còn lại, bạn sẽ đứng một cách hòa đồng hơn trong hàng xóm của bạn.”

71 Bởi đức tin hãy ngược mắt lên và nhìn vào Ngài Đấng đã phán, “Làm ô uế thân thể này, và Ta sẽ phá hủy nó.” Bởi đức tin chúng tôi tin những điều đó. Nó không là gì mà bạn đã thấy. Nó là điều gì đó bạn tin tưởng. Bởi đức tin, Môi-se đã làm.

72 Và trong bước đi đức tin này, đã đến lúc phải có một sự lựa chọn.

73 Lót đã làm điều sai lầm đáng buồn đó mà chúng ta mắc phải. Rất nhiều lần chúng ta chọn điều tốt cho chính chúng ta. Chúng ta chọn những thứ mà sẽ tốt hơn.

74 Thỉnh thoảng nếu có một cuộc cãi vã nhỏ xảy ra trong nhà thờ, và ai đó sẽ nói, “Ồ, chấp sự hoặc mục sư ở phe này.” Đừng nhìn vào đó. Hãy nhìn vào những gì công bình. Hãy lấy thứ đó ra và mang cả hai họ lại với nhau. Đó là tin kính.

75 Có một sự lựa chọn. Và chúng ta chọn cho chính mình. Chúng ta chọn điều gì đó mà vì lợi ích của riêng mình.

76 Nhưng Môi-se đã chọn những phiền não và ô nhục, để ông có thể đi với dân sự của Đức Chúa Trời. Hãy nghĩ về nó bây giờ. Hãy nghe nó. “Chọn những phiền não của dân sự của Đức Chúa Trời, và coi nó quý hơn châu báu, vì người đã chịu đựng, nhìn thấy Ngài là Đấng vô hình.”

Bấy giờ, Lót, một lần, phải đưa ra sự lựa chọn.

77 Và có lẽ là, sáng hôm nay, rằng sẽ có những người nam và người nữ đang ngồi ở đây, sẽ đưa ra sự lựa chọn cuối cùng của mình. Các bạn có ngày hôm nay những gì các bạn có, bởi vì vài

năm trước các bạn đã chọn trở thành các bạn như bây giờ. Và những gì các bạn chọn bây giờ sẽ xác định những gì bạn sẽ là năm năm nữa kể từ ngày hôm nay. Năm năm nữa bạn có thể là một nhà truyền giáo. Năm năm nữa bạn có thể là một Cơ-đốc nhân nổi tiếng.

⁷⁸ Hoặc, năm năm nữa bạn có thể ở trong địa ngục, bởi vì bạn đã quyết định sai. Năm năm nữa bạn có thể đang rửa sạch những ống nhổ trong một quán rượu. Năm năm nữa có thể bạn là một gái điếm trên đường phố.

⁷⁹ Hoặc, bạn có thể là một người đàn ông hay đàn bà mà là một—mà là một sự tin cậy đối với bất cứ xã hội nào, bởi vì sự lựa chọn của bạn dành cho Đấng Christ. Năm năm nữa bạn có thể ở trong miền Vinh hiển, được cất đi trong sự Cất lên, bởi vì bạn đã đưa ra sự lựa chọn của mình ngày hôm nay.

⁸⁰ Nhưng bạn phải chọn. Và đừng nhìn xem những gì bạn thấy. Hãy chọn những gì bạn thấy bằng đức tin. Đó là điều duy nhất mà có thể kể đến, là những gì bạn chọn bởi đức tin.

⁸¹ Lót, như ông đã phải đưa ra sự lựa chọn. Áp-ra-ham ban cho Lót sự lựa chọn của ông.

⁸² Và Đức Chúa Trời ban cho bạn sự lựa chọn của bạn. “Ngày nay hãy chọn ai là người các ngươi muốn phục sự.” Trong vườn Ê-đen có một cây của—của tri thức, và một Cây của Sự Sống. Con người được ban cho đặc ân chọn một cây mà mình muốn. Và ngày nay cũng vậy. Các bạn được ban cho đặc quyền của mình, như những đại diện đạo đức tự do, để chọn bất cứ điều gì các bạn muốn chọn.

⁸³ Lời khuyên của tôi cho bạn, là, đừng nhìn vào những thứ hiện đại xung quanh bạn, và sự nổi tiếng và sự quyến rũ mà bạn có thể có. Nhưng hãy chọn, thay vào đó, bằng đức tin, Ngài ban cho lời hứa rằng một ngày nào đó, Ngài sẽ đến và sẽ sửa chữa mọi lỗi lầm, và sẽ ban cho bạn Sự sống Đời đời, và làm bạn sống lại. Cho dù nếu bạn đi theo con đường bị coi thường với số ít của Chúa, hãy đưa ra lựa chọn đó. Nếu có rắc rối ở gân, nếu có rắc rối trong đất, nếu có rắc rối trong nhà thờ, nếu có rắc rối trong nhà, cho dù nó ở đâu đi nữa, hãy đưa ra sự lựa chọn của

bạn, “Bởi đức tin, tôi sẽ hầu việc Đức Chúa Trời. Tôi sẽ hạ mình xuống trong sự Hiện diện của Ngài. Tôi sẽ đi theo con đường với con cái của Đức Chúa Trời. Tôi thấy họ bị coi thường và bị chối bỏ, và đưa ra và làm trò cười, nhưng tôi vẫn sẽ nhận nhiệm vụ của mình. Tôi sẽ ở ngay bên cạnh. Và khi họ khóc, tôi sẽ khóc với họ. Và khi có nỗi buồn, tôi sẽ buồn với họ. Cách họ sống, tôi sẽ sống.”

⁸⁴ Giống như Na-ô-mi đã nói...Hay, Ru-tơ đã nói với Na-ô-mi, “Con đường của mẹ là con đường của con. Con đường của con là con đường của mẹ. Mẹ sống ở đâu, con sẽ sống ở đó. Mẹ đi đâu, con sẽ đi đó. Đức Chúa Trời mà mẹ phục sự sẽ là Đức Chúa Trời của con.” Hãy lấy sự chọn lựa đó, mặc dù điều đó xé nát lương tâm của bạn, về việc nghĩ rằng bạn là ai đó. Lột da chính mình và đi theo con đường của bạn với số ít bị khinh miệt của Chúa, và ở lại trung tín trên lĩnh vực phục sự và tại chức vụ.

⁸⁵ Lót đã nhìn xung quanh. Ông nói, “Tôi có một sự lựa chọn.” Và ông nhìn về phía Sô-đôm. Ông nhìn thấy những cánh đồng cỏ tốt tươi tốt hơn những gì Áp-ra-ham đã thấy, và nơi Áp-ra-ham đã ở. Ông nhìn thấy những cơ hội để chặn thả gia súc của mình, để có gia súc mập hơn và tốt hơn.

⁸⁶ Tôi hy vọng tôi không đang làm tổn thương tình cảm của bất cứ ai. Nhưng điều đó đã trở thành chỗ đứng của quá nhiều thầy giảng, để thỏa hiệp với Tin Lành, nghĩ rằng họ kiếm được nhiều tiền hơn từ nó. [Anh Branham vỗ tay ba lần—Bt.] Một vé ăn! Tôi thà sống ở vùng đất cằn cỗi, ăn, uống từ một nhánh cây, và ăn bánh quy sô-đa, hơn là thỏa hiệp dựa trên sự tuyên xưng đức tin của tôi vào Lời của Đức Chúa Trời hằng sống. Tôi sẽ nhận lấy con đường của tôi.

⁸⁷ Một vài người của họ đã nói rằng, “Billy, có vấn đề gì với buổi nhóm của anh, như có quá nhiều người Ngũ Tuần ở đó.” Một mục sư giáo phái lớn đã nói điều đó.

Tôi nói, “Giáo phái của anh sẽ tài trợ cho buổi nhóm của tôi không?”

⁸⁸ Cách đây không lâu, trong tạp chí *Look*, tôi nghĩ là vậy, có một bài báo. Và tác giả đã nói ở đó, nói về những người Ngũ Tuần.

Người đó nói, “Giáo hội Ngũ Tuần là giáo hội phát triển nhanh nhất trên thế giới ngày nay.” Tại sao? Là bởi vì những người nam và người nữ đã nhường mắt họ lên và nhìn ra xa.

⁸⁹ Và tác giả cũng khen những người Ngũ Tuần. Ồ, dĩ nhiên, ông ta nói, “Có một số người trong họ đã đi đến cực đoan, và đại loại như vậy. Nhưng, Giám Lý thờ phượng một tín điều. Họ thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tín điều. Báp-tít làm cũng giống như vậy, và những tín đồ Trưởng Lão. Nhưng Ngũ Tuần thờ phượng bằng Kinh Thánh của mình.”

⁹⁰ Bởi đức tin chúng ta thấy lời hứa. Tôi sẽ nhận phần của tôi với họ, cho dù họ bị coi thường thế nào đi nữa, tôi vẫn là một trong họ. Dầu họ bị làm trò cười, và có những thăng trầm của họ, như Y-sơ-ra-ên đã làm, tôi sẽ không bao giờ muốn đứng với tiên tri giả trên sườn đồi, một Ba-la-am, và cố rửa sạch những gì Đức Chúa Trời đã ban phước. Bởi vì, trong trại đó là một Vàng Đá bị đánh đập, và một Cửa Lễ đẫm máu, và một Trụ Lửa. Cho dù họ lâm vào tình cảnh gì đi nữa, nó đang dẫn dắt họ đến chiến thắng, và họ phải đến với nó, bởi vì họ là dân được hứa đang bước đi bởi đức tin. Mặc dù họ không phải là một giáo phái, họ là những kẻ lang thang đây đó, và dân sự của Đức Chúa Trời cũng vậy. Nhưng tôi muốn nhận lấy con đường của tôi với họ, gia nhập với họ trong hàng ngũ của họ; không phải trong giáo phái của họ, mà là trong mối tương giao của họ xung quanh các bài tín điều của Thần Linh Đời đời của Đức Chúa Trời, mà, bởi đức tin tôi đã nhận lãnh phép báp-têm của Đức Thánh Linh. Xin Đức Chúa Trời giúp tôi luôn có thái độ đó.

⁹¹ Để ý. Khi họ tiếp tục di chuyển, chúng ta thấy rằng Lót đã nhìn thấy cơ hội cho một—một đàn gia súc béo phì. Nhiều người nhìn thấy các cơ hội của một túi tiền béo bở. Nhiều người nhìn thấy cơ hội của một vị thế xã hội tốt hơn. Ông đã thấy những khả năng của một vài đô la thêm. Ông đã nhìn thấy những khả năng trở thành thị trưởng của thành phố. Là một người xa lạ, và là một người đàn ông khá thông minh, như ông, “Có lẽ tôi sẽ trở thành người đứng đầu của thành phố.” Ông đã thấy những khả năng bởi vì chúng đang nằm trước mặt ông. Nhưng ông đã không thấy

lửa mà đã hủy diệt xứ đó. Ông không tự chấp nhận, rằng xứ đó đầy tội lỗi, và Đức Chúa Trời phải hủy diệt nó.

⁹² Và, ngày nay, nhiều người cố tự chấp nhận bằng cách nói, “Có phải anh là...?”

Tôi sẽ nói, “Có phải anh là Cơ-đốc nhân không?”

⁹³ Họ nói, “Tôi là người Mỹ.” Điều đó không có gì liên quan với nó hơn là cố gắng nói với một con quạ nó là một con ếch. Chẳng liên quan gì với nó. [Anh Branham vỗ tay một lần—Bt.]

⁹⁴ Nó sẽ bị hủy diệt, bởi vì Đức Chúa Trời là công bình. Và nếu nước Mỹ được chấp nhận tội lỗi của mình, Đức Chúa Trời thánh khiết, công bằng và oai quyền, sẽ có nghĩa vụ buộc phải—phải phục hồi Sô-đôm và Gô-mô-rơ và xin lỗi họ vì đã thiêu đốt họ, vì tội lỗi của họ; nếu Ngài để cho chúng ta được chấp nhận với điều đó.

⁹⁵ Nếu Ngài để cho bạn lên Thiên đàng với những công việc bất công của bạn, Ngài sẽ phải làm sống lại A-na-nia và Sa-phi-ra và cho họ một cơ hội khác. Ngài chắc chắn sẽ làm thế. Nhưng Ngài là công bình. A-na-nia thấy tiền bạc của mình. Phi-e-rơ thấy Đấng Christ.

⁹⁶ Ồ, chao ôi! Lót đã không thấy sự hủy diệt của con cái của ông trong nơi đó.

⁹⁷ Nhiều người trong các bạn, ngày nay, đang nắm giữ những tín điều hình thức cũ này và các thứ, các bạn không thấy tội phạm vị thành niên và sự hủy diệt của con cái các bạn. Các bạn không thấy con gái của mình trong nhà thổ. Các bạn không thấy con trai mình say xỉn, hay ở bàn chơi bài ở đâu đó.

⁹⁸ “Bởi vì nó được tưới đầy nước.” Và tội lỗi không được chạm vào. Ông ấy đã không nhìn thấy vợ mình, người đứng đầu của tất cả các xã hội, đã biến thành một trụ muối, khi ông đang nhìn. Ông đã không thấy ông đã trốn thoát chỉ bằng tình trạng nguy khốn của mình, đến một thành phố nhỏ ở đâu đó, cho cuộc sống của ông. Ông đã không thấy điều đó, bởi vì ông chỉ nhìn vào những gì ông thấy trước mặt.

⁹⁹ Nhưng, Áp-ra-ham, ông đã không chú ý đến vùng đất đầy nước, vì ông đã ngược mắt lên và nhìn thấy ngày mai, vì ông sẽ

thừa hưởng tất cả mọi thứ. Cơ-đốc nhân thật ngày nay ngược mắt lên và thấy lời hứa của Đấng Christ: “Phước cho những người có lòng nhu mì vì họ sẽ hưởng được mọi thứ. Họ sẽ hưởng được đất.” Cơ-đốc nhân thật sợ, bởi đức tin, ngược lên và thấy điều đó. Hãy gọi người những gì bạn muốn. Người ngược mắt lên. Và khi người làm điều đó, Đức Chúa Trời phán, “Hỡi Áp-ra-ham, hãy bước qua xứ đó, nó là của ngươi hết thảy.” Bởi đức tin, Áp-ra-ham đã làm điều này; Môi-se đã có đức tin giống như vậy.

¹⁰⁰ Nó được viết bởi một nhà bình luận, mà đã nói điều này. Tôi nghĩ đó là những từ đẹp nhất. Rằng Áp-ra-... “Môi-se đã lấy điều tốt nhất của thế giới và đặt nó trên một cái cân; và điều tồi tệ nhất của tôn giáo, và đặt nó ở trên một cái cân khác; và điều tồi tệ nhất của tôn giáo nặng hơn điều tốt nhất của thế giới.”

¹⁰¹ Ngày nay cũng vậy, nếu chúng ta được gọi là bất cứ thứ gì chúng ta muốn được gọi, “những người cuồng tín,” hay “những người chữa lành Thiên liêng,” hay “cuồng tín thánh,” hay bất cứ thứ gì họ muốn gọi. Điều tồi tệ nhất mà chúng ta có sẽ có nhiều giá trị hơn điều tốt nhất thế gian có thể tạo cho. Không muốn bị gọi là “kiểu cổ, cổ hủ, cuồng tín.” Nó sẽ có nhiều giá trị hơn điều tốt nhất mà ma quỷ đã cung cấp cho bạn. Nó chắc chắn sẽ là thế.

¹⁰² Môi-se quý trọng sự sỉ nhục của Đấng Christ. Ông đã thấy trước Đấng Christ. Sau đó ông đã nói một số lời thần cảm mạnh mẽ về Ngài. “Hãy xem, Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một tiên tri giống như ta.” Ông đã biết. Ông đã thấy trước Ngài, và ông coi trọng sự sỉ nhục của Ngài quý hơn tất cả sự giàu có quyền rũ của thế gian.

¹⁰³ Thưa bạn Cơ-đốc, hôm nay, bạn không thể làm điều đó chẳng? Và tất cả sự quyền rũ và sự ưa chuộng của thế gian, bởi đức tin, chúng ta thấy Ngài là đáng đã hứa. Và điều tồi tệ nhất của giáo hội ngày nay, trong tất cả các điều kiện của nó, tuy nhiên Nó sẽ vượt xa mọi thứ mà ma quỷ có thể cung cấp cho bạn. Nếu chúng ta bị xé nát, nếu chúng ta bị tan vỡ thành từng mảnh, nếu chúng ta bối rối và đổ vỡ, trong các giáo phái và sự cuồng tín, nó sẽ có nhiều giá trị hơn bất cứ thứ gì ma quỷ có thể dâng cho bạn. Chắc chắn vậy.

¹⁰⁴ Ông quý trọng sự sỉ nhục của Đấng Christ hơn sự giàu có tất cả các kho báu của Ai Cập. Sau đó ông phải làm điều gì đó. Ông đã từ bỏ Ai Cập. Ồ, tôi thích từ ngữ đó. Ông đã từ bỏ Ai Cập. Hãy xem, ông đang nhìn qua cùng một cửa sổ, nhưng ông đang nhìn khác hẳn với Pha-ra-ôn. Điều gì sẽ xảy ra nếu Pha-ra-ôn có thể nhìn thấy kết thúc của mình? Điều gì xảy ra nếu Pha-ra-ôn có thể nhìn thấy dân tộc ông bị chết đuối? Môi-se đã nhìn thấy nó. Bằng cách nào? Bằng khoa học? Bằng đức tin, Môi-se đã nhìn thấy nó. Mọi sự mà ông đã làm là bởi đức tin, bởi vì Đức Chúa Trời đã hứa với Áp-ra-ham, tổ phụ của ông, rằng Ngài sẽ—Ngài sẽ thăm viếng dân tộc này sau bốn trăm năm, và sẽ đưa họ ra. Và bởi đức tin, Môi-se tin vào Lời mà Đức Chúa Trời đã phán, và biết chính mình, như bằng đức tin, là người lãnh đạo được chọn để đưa họ ra. Ông biết mình đang ở đâu. Ông đã nhận vị trí của mình trong các hố bùn, như một người lấm bùn, và kể sự sỉ nhục của Đấng Christ giàu có hơn là ngôi trên ngai vàng của Ai Cập. Ông đã nhận lấy...Ông không hề nói, “Tôi cảm thông với điều đó.” Ông đã nhận lấy chỗ của họ và đi với họ! Vinh quang thay...Ông đã nhận lấy chỗ của họ. Chúng ta đã đi với họ.

¹⁰⁵ Không có gì lạ khi nhà văn đầy thần cảm đã nói:

Tôi sẽ nhận lấy con đường với số ít dân bị khinh
miệt của Chúa.

Tôi đã bắt đầu với Chúa Jê-sus, bây giờ tôi đang
đi qua.

Tôi đang trên đường đến xứ Ca-na-an. (Chắc
chắn.)

¹⁰⁶ Môi-se. Người ta nói rằng Môi-se đã thì đúng hơn, khi ông đã có thể là con trai của Pha-ra-ôn và có được sự quyến rũ của thế gian, ông thà làm con trai của Áp-ra-ham còn hơn là con trai của Pha-ra-ôn. Một người con của Áp-ra-ham, người bị coi thường, hơn là con trai của Pha-ra-ôn, nhà vua.

¹⁰⁷ Tôi muốn trở thành con trai của Chúa Jê-sus, và là đầy tớ của Ngài, và nhận lấy chỗ của tôi với những người bị từ chối trên thế gian này, hơn là trở thành Tổng thống của hiệp chủng quốc Hoa Kỳ vĩ đại của Châu Mỹ này, hoặc là một Elvis Presley, hoặc

một Pat Boone, hoặc bất cứ ai bạn muốn làm nó. Tôi sẽ theo cách của tôi.

¹⁰⁸ Những thiếu nữ nên đi theo con đường của họ. Thay vì là một—một Mary Pickford, hoặc một ngôi sao điện ảnh lớn nào đó, một cô gái quyến rũ nào đó, hãy theo cách của bạn với sự bị coi thường của Chúa.

¹⁰⁹ Tôi thà là một nhà truyền giáo trên bục giảng, rao giảng về sự giàu có không thể tìm kiếm của Đấng Christ, còn hơn là trở thành một ngôi sao điện ảnh Hollywood, hay người vĩ đại nhất trên trái đất. Nếu tôi phải ăn đạ m bạc, ăn xin, hoặc bất cứ điều gì tôi phải làm, tôi sẽ nhận lấy con đường của tôi với dân sự của Chúa. Bởi đức tin, tôi làm điều đó. Tôi đã được ban cho các cơ hội. Nhưng, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, tôi vẫn thấy bằng đức tin.

Bởi đức tin tôi có thể nhìn thấy nó từ xa;
 Và Cha của chúng ta chờ đợi trên đường,
 Để chuẩn bị cho chúng ta một nơi Ở đó.

¹¹⁰ Một người làm thuế thu nhập cho biết, một ngày nọ, “Tại sao anh lại dời nhà của anh đến nhà thờ đó? Điều gì khiến anh dâng một ngôi nhà hai mươi lăm ngàn đô la cho đền tạm nhỏ cũ kỹ trông như rác rưởi đó?”

¹¹¹ Tôi đã nói, “Đó không phải là nhà thờ mà tôi đã làm điều đó. Chính là dân sự mà ở đó.” Tôi không có sự giàu có của thế gian này. Mỗi xu tôi từng nhận đều được chuyển đến nhà thờ này. Tại sao? Đức tin của tôi là vào Đức Chúa Trời, và không phải vào những thứ của thế gian này. Tình cảm của tôi ở trên. Và tôi tin rằng tất cả các bạn cũng giống như vậy, nếu các bạn sống đúng với Đức Chúa Trời. Nó đúng, thế đấy. Chúng ta, bởi niềm tin, nhận lãnh. Chúng ta, bởi đức tin, tin Đức Chúa Trời.

¹¹² Môi-se, ông đã phải đưa ra lựa chọn. Và rồi ông đã phải, sau khi đưa ra lựa chọn, ông phải chiến đấu với đức tin, sau đó, vì ông không sợ cơn thịnh nộ của nhà vua. Bây giờ, theo cách con người, ông có quyền sợ cơn thịnh nộ. Ông có quyền sợ cơn thịnh nộ của nhà vua, nhưng ông đã không sợ. Ông đã không làm điều đó, bởi vì ông có một công việc phải làm, và ông đang ở trong

nhiệm vụ. Và ông đã không quan tâm đến những gì nhà vua nói về nó. Ông đã nhận lấy con đường Ngài giống như vậy.

113 Bây giờ, Pha-ra-ôn, tất nhiên, khi ông ta thấy mình bị đánh bại, ông muốn cho Môi-se và dân sự...Ông nói, “Được rồi, ta sẽ nói cho người biết ta sẽ làm gì. Tất cả các người cứ ở lại trong xứ và đi ra và dâng của lễ cho Đức Chúa Trời của các người.”

114 Đó là cách mà ma quỷ làm việc. “Ồ, bạn có thể là rất ngoan đạo. Tại sao bạn không đi qua và gia nhập giáo hội nào đó? Bạn không cần phải làm tất cả những điều này.” Một người đàn ông nói với vợ mình...

115 Vợ nói, “Chồng ơi, em đã được cứu. Không còn làm móng tay, hoặc sơn môi và các thứ. Không còn điều này nữa. Không còn tiệc tùng nữa. Không còn những thứ xã giao này nữa. Em ra khỏi nó! Em sẽ dành thời gian để đọc Lời, chăm sóc nhà cửa.”

116 “Bây giờ, nhìn này, em yêu. Em, em có thể ngoan đạo, được lắm. Bây giờ, nhìn kia, em—em đi qua đây. Em đã đi nhầm nhà thờ.”

117 Không, bạn không nhầm. Bạn ở trong một hội thánh đúng đắn. Nếu bạn có một thầy giảng mà sẽ giảng điều đó cho bạn, bạn nên ở lại với nó. Tìm kiếm lại qua lời Kinh Thánh và thấy điều đó có đúng không.

118 “Ồ,” nói, “đi qua đây. Họ không—họ không phải làm điều đó ở đây. Hiểu không? Họ không làm điều này ở trên đây.” Đó là cách mà...“Chỉ đi rất xa.” Nhưng ông ta không muốn bạn ra khỏi xứ. Đó là cách mà ma quỷ làm. Ông ấy không muốn bạn thoát ra khỏi những việc thuộc về thế gian; chỉ mang thế gian vào với hội thánh.

119 Hôm nọ, xuống đường, tôi bật ra-đi-ô của tôi. Và có một—một bài hát, và tôi cứ lắng nghe, và tôi phải lấy, gần như, bài hát đó hết, trước khi tôi có thể biết nó hoàn toàn là một bài hát tôn giáo, hay ma quỷ đang cố gắng hạ bệ những điều của Đức Chúa Trời tới mức độ của thế gian. Bạn không thể làm điều đó! Đức Chúa Trời thương xót!

120 Tôi không quan tâm đến việc Elvis Presley soạn bao nhiêu bộ sưu tập, về tất cả các bài hát tôn giáo hay. Anh ta vẫn bị ma

quý chiếm hữu. Anh ta đã gửi thêm trẻ em xuống địa ngục, và tất cả các động thái tôi biết, trong tất cả thế giới trong ngày này. Pat Boone và những người còn lại của họ, anh ta thuộc về giáo hội của Đấng Christ; và Elvis Presley, một người Ngũ Tuần; họ là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, dưới hình dạng của những người đàn ông đó. Ma quỷ đang cố gắng mang những thứ cao quý của Đức Chúa Trời, để họ có thể trộn chúng xuống *đây*. Dân sự không ngược lên nhìn trên *này*. Họ chỉ cần nhìn vào *đây*, nói rằng, “Ồ, nó giống nhau hết.” Nó không giống nhau. Hãy ra khỏi xứ đó.

¹²¹ Nói, “Các người có thể chỉ đi vài ngày. Và các người đi, ở lại trong xứ.” Chắc chắn, ông biết họ đã trở lại. Sau đó ông phát hiện ra rằng điều đó không có tác dụng, vì vậy ông nghĩ điều gì đó khác hẳn. Ông nói, “Ta sẽ nói với các người những gì các người làm. Người đi ra ngoài bất cứ nơi nào các người muốn đi, nhưng các người để lại tất cả những người vợ của các người, tất cả con cái của các người, và tất cả gia súc của các người, trở lại *đây*. Các người để chúng ở *đây*, và các người đi ra.” Bởi vì, ông biết họ đã sở hữu ở đó, điều đó sẽ thu hút họ trở lại.

¹²² Và đó là những gì ma quỷ nói với bạn. Chỉ cần bạn để lại một vài thứ của thế gian bám trên người bạn, bạn vẫn muốn hút thuốc, bạn muốn uống rượu, bạn muốn ăn mặc như thế gian, đó là điều tốt như ma quỷ muốn.

¹²³ Tôi nghe rất nhiều về sự sa ngã. Tôi không tin rằng có rất nhiều sự sa ngã như mọi người nghĩ. Họ chỉ để lại quá nhiều tài sản ở Ai Cập đến nỗi quyến rũ họ trở lại, đó là tất cả. Sự sa ngã không phải là những gì họ nói nó là. Bạn đã để lại quá nhiều thế gian ở đó, điều đó dễ dàng bạn.

¹²⁴ Thưa anh em, tôi nói với anh em, khi Y-sơ-ra-ên sẵn sàng, vào nửa đêm, họ đã có mọi thứ họ có trong thế gian này, đóng gói và sẵn sàng để đi.

¹²⁵ Đức Chúa Trời ban đến cho chúng ta một sự phục hưng như thế. Chúng ta đóng gói mọi thứ, và sẵn sàng để đi. Tiếng khóc lúc nửa đêm sắp đến, “Các người hãy đi ra để gặp Ngài.” Tốt hơn anh em nên đóng gói tất cả mọi thứ. Tốt hơn anh em không có gì, thế gian này, dù dĩ anh em trở lại, bất kỳ sợi dây nào để giữ

anh em xuống. Hãy đóng gói. Chúng ta hãy chuẩn bị sẵn sàng. Chúng ta sẽ đi.

¹²⁶ Và anh em biết gì không? Tôi nói với anh em, họ đã sống rất đúng với Đức Chúa Trời, cho đến khi Pha-ra-ôn rất lo lắng vào nửa đêm, ông nói, “Hãy đi ra! Hãy đi ra, và đi. Lấy tất cả mọi thứ các ngươi có, và đi!”

¹²⁷ Tôi rất vui rằng một người có thể sống rất gần với Đức Chúa Trời, cho đến nỗi ma quỷ không biết làm gì với người đó. Đúng thế. Hãy đi ra! Hãy đi! Hãy vâng lời Đức Chúa Trời!

¹²⁸ Bởi đức tin, ông đã nhìn thấy lời hứa. Người lăm lem bùn, hoặc không lăm bùn, ông đã nhận lấy con đường với số ít dân bị khinh miệt của Chúa. Pha-ra-ôn nói, “Hãy mang tất cả những gì các ngươi có và ra khỏi đây! Ta không biết phải làm gì với các ngươi.” Ông đã sống rất đúng với Đức Chúa Trời, bởi đức tin.

¹²⁹ Đức tin sẽ làm các phép lạ, nếu anh em ở lại sống đúng với Đức Chúa Trời. Bởi đức tin, chúng ta thấy Ngài.

Thì giờ của chúng ta đã hết; trôi qua.

¹³⁰ Nhưng, bởi đức tin, sáng nay, hãy ngược mắt anh em lên. Đừng thấy những gì xung quanh anh em, thế giới hiện đại này, nhưng nhìn xem và thấy Ngài Đấng ban cho lời hứa. Kinh Thánh nói, “Chúng ta không thấy mọi sự cách hoàn toàn bây giờ, nhưng chúng ta thật sự thấy Chúa Jêsus.” Anh em nhìn xem Ngài, sáng nay, và những đường lối của anh em sẽ được thay đổi.

¹³¹ Trong khi chúng ta cúi đầu, chỉ một lát, để dâng lời cầu nguyện. Cầu xin Chúa thêm ơn phước Ngài cho Sứ điệp.

¹³² Hãy suy gẫm trong lòng mình giờ này. Bạn đã đang nhìn vào những thứ của thế gian không? Bởi đức tin, bạn có thấy Chúa Jêsus không? Bạn đang nhìn vào sự nổi tiếng của bạn, giáo hội của bạn? Vị thế xã hội của bạn là gì với thế gian? Hay là, bạn có thấy Chúa Jêsus Đấng, trong sự thương xót, đã đặt chính Ngài ở bên tay phải của Đấng Chủ Tể trên Cao, Đấng chịu đau khổ như một người tử đạo, người công bình chết thay cho kẻ không công bình? Bạn không thể ngược mắt lên và nhìn thấy Cây Sự Sống đó nơi xa kia sao? Thế thì, hãy rời khỏi cây khoa học và kiến thức này, và phục vụ Ngài.

133 Các bạn muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện trước khi tôi cầu nguyện không? Hãy giơ tay lên, cho bất cứ yêu cầu nào mà bạn có thể có nhu cầu về. Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn. Ngài thấy tất cả bàn tay các bạn.

134 Nếu bạn là một tội nhân, hãy ngược mắt lên và nhìn bây giờ. Nếu bạn đã thờ ơ lãnh đạm, nếu bạn có những sự cãi vả tầm thường và những điều nhỏ nhặt, điều đó có gì quan trọng? Bạn sẽ chết một trong những ngày này. Ngày gì? Có lẽ ngay hôm nay! Bạn không biết. Một giờ nữa, bạn có thể ở trong địa ngục, hay là bạn có thể ở trên Thiên đàng. Nhưng bạn phải chọn lựa bây giờ. Nếu có điều nào trong đời sống bạn mà không đúng, bạn hãy chọn lựa bây giờ, bởi đức tin.

135 Bạn nói, “Ồ, nếu tôi có thể chỉ đến ngay cả với cô ấy! Nếu tôi có thể đến ngay cả với anh ấy!” Cho dù họ đã làm gì đi nữa, hãy chọn Sự sống. Chọn Sự sống.

136 Vì, Chúa Jêsus phán, “Nếu từ trong lòng các ngươi không tha thứ cho mọi người về sự vi phạm của họ, Cha trên Trời của các ngươi cũng không tha thứ cho các ngươi.” Vì vậy, cứ để điều đó kết thúc. Nếu có một người trong lòng bạn phải chống lại người nào, tội nhân hay một thánh đồ, bạn sẽ gặp nguy hiểm của lửa địa ngục.

137 Bây giờ hãy ngược mắt lên. Bạn thấy gì, kẻ thù của bạn? Hoặc, bạn có thấy Đáng Cứng Rối của mình không? Bạn đang nhìn vào điều gì sáng nay?

138 Nếu bạn bị đau, và bác sĩ của bạn nói rằng bạn không thể khỏe mạnh, hãy ngược mắt lên, đến thập tự giá, nơi Ngài bị thương vì sự vi phạm của chúng ta, với những lần roi của Ngài chúng ta đã được chữa lành. Đừng nhìn vào những gì bác sĩ nói; ông ấy đang làm việc về khoa học. Đức tin hoạt động trong lãnh vực của Thánh Linh và Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy nghĩ về những điều này bây giờ trong khi các bạn đã giơ tay lên. Đức Chúa Trời đã nhìn thấy chúng.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

139 Ôi Đức Chúa Trời Đòi đòi, trong sự yên tĩnh của sự thờ phượng này bây giờ, sau khi Sứ điệp đã được truyền đi, xin đừng

để những hạt giống đó của Lời Ngài, Chúa ôi, rơi xuống trên đất đá sỏi. Đừng để Sứ điệp, Chúa ôi, rơi xuống trong chỗ cỏ khô, những bụi gai, mà sự quan tâm về đời này (giống như Lót) có thể làm nó nghẹt ngòi, lúc cuối cùng, trở nên một người bị bỏ đi. Nhưng, Ôi Đức Chúa Trời phước hạnh ôi, xin để nó rơi trên những mảnh đất tốt, phì nhiêu, trên những tấm lòng ăn năn hối lỗi. Và cũng, trên con nữa, Chúa ôi, hầu cho hết thấy chúng con nhìn xuyên qua kính nhìn của Đức Chúa Trời, và thấy Hội thánh bị chối bỏ của Chúa Jêsus, dân sự bị chối bỏ, con đường bị chối bỏ, và xin cho chúng con bước đi trong con đường vinh hiển này.

¹⁴⁰ Như Môi-se, người đã không biết mình đang đi đâu. Dân sự không biết họ đang đi đâu. Họ đã không biết con đường nào để đi. Họ chỉ khởi hành.

¹⁴¹ Và, Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, như bài thánh ca tuyệt vời này đang được đàn đạo, bởi đức tin chúng con có thể thấy Xứ đó nơi xa. Xin được như vậy ngay bây giờ, hầu cho quý ông và quý bà ở trong nơi này sẽ không nghĩ về những gì thế gian sẽ nói, hay họ sẽ hành động thế nào. Xin cho họ cứ dấy lên trong tâm linh của họ, và đi.

¹⁴² Môi-se đã đi theo Sự Sáng, và Nó đã dẫn đường ông tới miền đất hứa. Không biết ông sẽ đi đâu, nhưng ông cứ bước đi trong Sự Sáng, tới miền ấy tươi đẹp hơn ngày đó.

¹⁴³ Xin nhậm lời, Chúa ôi, ngày hôm nay, hầu cho nhiều người ở đây sẽ bước đi trong Sự Sáng của lời Kinh Thánh và trong sự thông công của Đức Thánh Linh, và với Hội thánh; Hội thánh, Đầu lòng, những con trẻ mới được sanh ra đã nhận lãnh Đấng Christ, và đã được đầy dẫy Đức Thánh Linh, được dẫn dắt bởi Thánh Linh. Xin cho chúng con bước đi trong sự thông công này, với nhau, chung quanh những tín điều của Đức Chúa Trời, hầu việc Ngài trong phép báp-têm, trong sự vâng theo với sự chết, chôn, và sự sống lại của Ngài. Xin cho chúng con hầu việc Ngài trong mạng lịnh Ngài, “Các người hãy đợi ở Giê-ru-sa-lem cho đến khi các người được mặc lấy Quyền phép từ trên Cao.” Xin cho chúng con hầu việc Ngài bằng sự chữa lành Thiêng liêng, cầu nguyện cho người đau. Xin cho chúng con hầu việc Ngài bằng tiệc thánh, sự bẻ bánh, với tấm lòng đơn sơ, sự thông công quanh

Lời Đức Chúa Trời. Xin cho chúng con hầu việc Ngài trong tất cả tín điều Thiên liêng của Ngài, cho đến khi Xứ ấy đến trong tầm mắt. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin nghe lời cầu nguyện của chúng con, khi chúng con giao phó hết thảy cho Ngài giờ này, trong Danh của Chúa Jêsus.

¹⁴⁴ Bây giờ chúng ta cúi đầu, yên lặng, chậm rãi, chúng ta hãy chỉ hát bài hát này. Bây giờ đây là sự thờ phượng. Sứ điệp đã chấm dứt. Không người nào rời khỏi. Chỉ yên lặng. Chúng ta hãy thờ phượng.

¹⁴⁵ Sứ điệp là sự chỉnh sửa. Hãy suy gẫm bây giờ những gì các bạn đã làm, những gì các bạn đã nên làm, những gì làm cho các bạn những gì hiện có. Những gì làm cho các bị định tội, ngày nay, là bởi vì các bạn đã làm điều gì đó ngày hôm qua. Nó sẽ là gì ngày mai? Hãy làm cho nó đúng ngày hôm nay, và các bạn sẽ được tự do ngày mai. Hiểu không? Các bạn phải đưa ra sự lựa chọn. Làm thế nào các bạn làm điều đó? “Bởi đức tin, bây giờ tôi buông ra mọi sự. Bây giờ tôi buông ra, và ngày nào đó tôi sẽ ở trên Đó.”

Trong chốn ấy rất êm dịu,
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau...

Cứ thờ phượng Chúa trong tâm linh anh em giờ này.

Trong chốn ấy rất êm dịu,
Chúng ta sẽ gặp Hội thánh bị chối bỏ đó. (Khó
đi, nhưng chúng ta sẽ gặp nhau ngày nào đó.)

Đồng dâng lên Cha nhân ái chốn cao sang,
Cùng nhau hiến thiên trường ca ta tụng ngợi,
Vì sự ban cho vinh hiển của tình yêu Ngài,
Và ơn phước làm nên thánh chúng ta...

Với số ít dân bị sỉ nhục của Chúa, bởi đức tin, tôi chọn.

Trong chốn ấy (trong chốn ấy) rất... (rất êm dịu)
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau; (rất êm
dịu)

Trong chốn ấy (trong chốn ấy) rất êm dịu,
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau.

Có một Miền kia...

Cứ thờ phượng Ngài. Đây là sự thờ phượng.
...đức tin tôi có thể thấy,

Bởi đức tin tôi đưa ra sự lựa chọn của mình.

Ồ, Cha ở bên kia mong...

¹⁴⁶ Tôi thấy tất cả Chúa ở trên Đó; Anh George, Anh Seward, tất cả các thánh đồ.

...cho chúng ta nơi đẹp xinh ở Đó. (Vâng, lạy Chúa!)

Rất êm dịu...

¹⁴⁷ Bố của cô ấy, Howard, Edward, tất cả bạn hữu thánh đồ xưa đã nhận Con Đường ấy, nơi xa kia, cách đây đã lâu.

Trong chốn ấy (Vâng, lạy Chúa!) rất êm dịu (rất êm dịu),

Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau.

Cùng nhau hát thiên trường ca ta tụng ngợi-...
(Ôi Chúa!)

Điệu thiên ca du dương của kẻ phước hạnh,
(Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời!)

...sẽ không sầu bi nữa,

Không một tiếng thở dài vì phước hạnh trong
Nơi yên nghỉ đó.

Trong chốn ấy, rất êm dịu...(rất êm dịu)

Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau-...

BỞI ĐỨC TIN, MÔI-SE VIE58-0720M

(By Faith, Moses)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 20 tháng Bảy, năm 1958, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org